

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 7.5.2008
SEK(2008) 572 wersja ostateczna

Zalecenie

DECYZJA RADY

uchylająca decyzję 2005/182/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Słowacji

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Artykuł 104 Traktatu stanowi, że państwa członkowskie są zobowiązane unikać nadmiernego deficytu oraz określa procedurę jego identyfikacji i korekty. Procedurę nadmiernego deficytu (PND) szczegółowo określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 „w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu”¹, które stanowi część paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Zgodnie z postanowieniami art. 104 ust. 2 Traktatu Komisja nadzoruje zgodność z dyscypliną budżetową na podstawie poniższych dwóch kryteriów: a) czy planowany lub rzeczywisty deficyt publiczny przekracza wartość odniesienia wynoszącą 3 % PKB (chyba że wskaźnik deficytu zmniejszył się znacznie oraz w sposób stały i osiągnął poziom bliski wartości odniesienia albo przekroczenie wartości odniesienia ma charakter wyjątkowy oraz tymczasowy i wskaźnik ten pozostaje zbliżony do wartości odniesienia); oraz b) czy dług publiczny przekracza wartość odniesienia w wysokości 60 % PKB (chyba że wskaźnik długu zmniejszył się dostatecznie i zbliżył się w zadowalającym tempie do wartości odniesienia).

Zgodnie z Protokołem w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonym do Traktatu, Komisja dostarcza danych służących do wdrożenia tej procedury. W ramach stosowania protokołu państwa członkowskie muszą przedłożyć dane na temat deficytu i długu publicznego oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie do dnia 1 kwietnia oraz do dnia 1 października, zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93^{2,3,4}.

¹ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1056/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 5).

² Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2103/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, s. 1).

³ Najnowsze zgłoszenie dokonane przez Słowację znajduje się na następującej stronie internetowej: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page?_pageid=2373,58110711&_dad=portal&_schema=portal.

⁴ Słowacja skorzystała z okresu przejściowego przy wdrażaniu decyzji Eurostatu z dnia 2 marca 2004 r. w sprawie klasyfikacji kapitałowych systemów emerytalnych i w rezultacie do kwietnia 2006 r. przekazywała dane o deficycie i długu bez uwzględnienia kosztów netto reformy emerytalnej z 2005 r. (informacja prasowa Eurostatu nr 117/2004 z dnia 23 września 2004 r. na temat okresu przejściowego przy wdrażaniu decyzji, o której mowa w informacji prasowej Eurostatu nr 30/2004 z dnia 2 marca 2004 r.). Ponieważ rozmaite dokumenty w ramach PND, w tym zwłaszcza zalecenie Rady na mocy art. 104 ust. 7, w pełni uwzględniają skutki decyzji Eurostatu z marca 2004 r., wszystkie dane o deficycie i długu przytoczone w niniejszym dokumencie obejmują koszty reformy emerytalnej i są tym samym w pełni porównywalne.

Dnia 12 maja 2004 r. wraz z przyjęciem sprawozdania zgodnie z art. 104 ust. 3 Komisja wszczęła wobec Słowacji procedurę nadmiernego deficytu (PND) w związku z faktem, że w 2003 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 3,6 % PKB⁵. Dnia 5 lipca 2004 r. zgodnie z zaleceniem Komisji Rada uznała, że na Słowacji istnieje nadmierny deficyt w rozumieniu art. 104 ust. 6⁶. Jednocześnie, również w oparciu o zalecenie Komisji, Rada skierowała do Słowacji zalecenia zgodnie z art. 104 ust. 7, zwracając uwagę na konieczność likwidacji nadmiernego deficytu publicznego najpóźniej do 2007 r.⁷.

W swoich zaleceniach zgodnie z art. 104 ust. 7 Rada zwróciła się do władz Słowacji, aby „podjęły działania średniookresowe mające na celu obniżenie deficytu do poziomu poniżej 3 % PKB najpóźniej do 2007 roku w sposób wiarygodny i zrównoważony, zgodnie ze ścieżką obniżenia deficytu określoną w opinii Rady z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie programu konwergencji przedłożonego w maju 2004 roku”; aby „władze Słowacji zdecydowanie wdrożyły środki przewidziane w programie konwergencji z maja 2004 roku, w szczególności dotyczące propozycji dalszych reform opieki zdrowotnej i dalszej racjonalizacji sektora publicznego”; aby „władze słowackie przyspieszyły dostosowania fiskalne, jeżeli wdrożone reformy strukturalne doprowadzą do wyższego poziomu wzrostu niż zakładany w programie konwergencji z maja 2004 roku, w szczególności poprzez przeznaczenie wszelkich wyższych niż przewidziane w budżecie dochodów głównie na szybsze obniżenie deficytu”; oraz aby do 5 listopada 2004 r. „podjęły skuteczne działania dotyczące środków służących osiągnięciu docelowego poziomu deficytu przewidzianego na rok 2005”.

Ponadto Rada wezwała władze Słowacji do „wzmocnienia wiążącego charakteru trzyletniego planu budżetowego poprzez wprowadzenie szczegółowych średniookresowych limitów wydatków uchwalanych przez parlament”.

Tabela 1: Dostosowania przyjęte przez Radę w dniu 5 lipca 2004 r.

% PKB, o ile nie zaznaczono inaczej	2003	2004	2005	2006	2007
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych	-3.6	-4.0	-3.9	-3.9	-3.0
p.m.: wzrost realnego PKB (%)	4.2	4.1	4.3	5.0	4.7

Zródło: Zalecenie Rady zgodnie z art. 104 ust. 7 oraz opinia Rady dotycząca programu konwergencji przedstawiona w maju 2004 r.; oba dokumenty przyjęte dnia 5 lipca 2004 r.

W dniu 22 grudnia 2004 r. po upływie terminu podjęcia działań określonego w zaleceniu Rady Komisja przyjęła komunikat skierowany do Rady, w którym stwierdziła, że podjęte przez Słowację do tamtego czasu działania były zgodne z zaleceniem Rady oraz że na tym etapie nie jest konieczne podjęcie dalszych kroków w ramach PND⁸. Rada zgodziła się z tą oceną na posiedzeniu w dniu 18 stycznia 2005 r.

Zgodnie z art. 104 ust. 12 decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy uchylić na podstawie zalecenia Komisji, kiedy w ocenie Rady nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim został skorygowany.

⁵ SEK(2004) 577.

⁶ Dz.U. L 62 z 9.3.2005, s. 16.

⁷ Wszystkie dokumenty związane z PND dotyczące Słowacji można znaleźć na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/economy_finance/sg_pact_fiscal_policy/excessive_deficit9109_en.htm.

⁸ SEK(2004) 1630.

2. OSTATNIE ZMIANY W SYTUACJI DOTYCZĄCEJ DEFICYTU

Z danych dostępnych w maju 2004 r., kiedy Komisja wszczęła PND wobec Słowacji, wynikało, że deficyt w 2003 r. wyniósł 3,6 % PKB oraz że należy spodziewać się pozostawania deficytu na poziomie powyżej wartości odniesienia w kolejnych latach. Zgodnie z dostarczonymi przez Komisję (Eurostat) danymi po przedłożeniu przez Słowację sprawozdania przed kwietniem 2008 r.⁹ deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w latach 2003-2005 pozostawał na poziomie poniżej 3 % PKB w związku z późniejszą rewizją danych (w zgłoszeniu z kwietnia 2007 r.) wynikającą ze zmiany metody obliczania kwot narosłych w przypadku dochodów podatkowych. Deficyt zasadniczy wzrósł w 2006 r. do 3,6 % PKB (głównie z powodu znaczącego wzrostu o 1 % PKB spożycia zbiorowego, gromadzenia zapasów papierosów w 2005 r. w związku ze zbliżającą się podwyżką akcyzy oraz większych kosztów reformy emerytalnej), by następnie zmniejszyć się do poziomu 2,2 % PKB w 2007 r.¹⁰

W 2005 r. rozpoczęto reformę emerytalną, która wpłynęła na składki na ubezpieczenie społeczne w związku z przekierowaniem 9 % wynagrodzeń brutto na kapitałowy (drugi) filar emerytalny. W związku z szerokim zainteresowaniem publicznym tym filarem i stopniowym przechodzeniem do niego, szacuje się, że przesunięcia dochodów wzrosły z 0,8 % PKB w 2005 r. do 1,2 % i 1,3 % PKB odpowiednio w 2006 i 2007 r.

Słowacja zobowiązała się do stopniowego zwiększania podatków od papierosów do minimalnych poziomów wymaganych przez UE. W rezultacie podatki wzrosły w maju 2004 r., styczniu 2006 r. i styczniu 2008 r., ponadto planuje się kolejne ich poniesienie w grudniu 2008 r. Wszystkie dotychczasowe podwyżki poprzedzało znaczące gromadzenie zapasów papierosów na różnych poziomach sieci dystrybucji. Doprowadziło to do zmian w dochodach podatkowych, co miało skutek w postaci dodatkowych dochodów podatkowych w wysokości około 0,1 %, 0,3 % i 0,5 % odpowiednio w latach 2003, 2005 i 2007, po których z kolei nastąpiły odpowiednie spadki dochodów w kolejnych latach. Ponadto Słowacja ma roszczenia w stosunku do kilku krajów. W latach 2003, 2005 i 2007 anulowanie niektórych spośród tych roszczeń spowodowało zwiększenie deficytu odpowiednio o 0,4 %, 0,9 % i 0,1 % PKB.

⁹ Informacja prasowa Eurostatu nr 54 z dnia 18 kwietnia 2008 r.

¹⁰ Wskaźnik deficytu jest zazwyczaj korygowany – w górę lub w dół – po publikacji pierwszych wyników w wiosennym powiadomieniu. W przypadku państw członkowskich UE jako całości, korekty są zazwyczaj niewielkie i w nieznacznym stopniu odbiegają od zera. W przypadku Słowacji z uwagi na różnicę między podawaną obecnie wartością deficytu za rok 2007 a wartością odniesienia dla deficytu, prawdopodobieństwo wzrostu wskaźnika deficytu z 2007 r. do poziomu powyżej 3 % PKB w wyniku ewentualnych przyszłych korekt rachunków administracji publicznej jest niewielkie. Fakt, że istnieją nadal nierozstrzygnięte kwestie dotyczące określenia granic sektora instytucji rządowych i samorządowych na Słowacji (zwłaszcza w odniesieniu do odpowiedniej klasyfikacji sektorowej jednostek powiązanych ze służbą zdrowia, takich jak szpitale i towarzystwa ubezpieczeń zdrowotnych w sektorze instytucji rządowych i samorządowych lub sektorze przedsiębiorstw) nie ma wielkiego wpływu na ryzyko korekt deficytu w górę lub w dół w przyszłości. Wprawdzie nie są dostępne szczegółowe dane, jednak istnieją przesłanki, aby stwierdzić, że równowaga finansowa jednostek, w przypadku których konieczna zmiana ich klasyfikacji na wchodzące lub niewchodzące do sektora instytucji rządowych i samorządowych, stosownie do zasad ESA95, jest bardzo mała. Zob. wkrótce dostępne ustalenia Eurostatu z wizyty roboczej na Słowacji w dniach 10 i 11 marca 2008 r.
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page?_pageid=2373,47631456&_dad=portal&_schema=PORTAL
L)

Biorąc pod uwagę, że deficyt w 2003 r. był korzystniejszy niż początkowo zakładany, zmiany deficytu zasadniczego były zgodne z terminami skorygowania nadmiernego deficytu wytyczonymi przez Radę w zaleceniu zgodnie z art. 104 ust. 7, mimo że obrana ścieżka konsolidacji w dużym stopniu różniła się od zalecanej. W szczególności w 2007 r. deficyt zasadniczy zmniejszył się o prawie 1½ % PKB do poziomu 2,2 % PKB. Pozytywny wpływ na konsolidację fiskalną miały dynamiczny wzrost PKB oraz zatrudnienia i dochodów, co przyczyniło się do zmniejszenia się stosunku wydatków do PKB szybszego niż stosunku dochodów do PKB. Zmniejszenie stosunku wydatków do PKB z 40,2 % PKB w 2003 r. do 36,9 % PKB w 2007 r. było również spowodowane ograniczeniem wydatków i reformami w tym obszarze. Objęły one ograniczenie świadczeń społecznych i świadczeń dla bezrobotnych, zaostrzenie warunków wcześniejszego przejścia na emeryturę i stopniowe podnoszenie wieku emerytalnego. Utworzenie krajowego przedsiębiorstwa budowy autostrad w 2005 r. pozwoliło rządowi na częściowe sfinansowanie budowy autostrad pożyczkami sektora prywatnego. Po stronie dochodów w 2004 r. wprowadzono szeroko zakrojoną reformę podatkową, przesuując punkt ciężkości z opodatkowania dochodów na opodatkowanie spożycia. Razem z reformą emerytalną z 2005 r. przyczyniło się to do zmniejszenia się stosunku dochodów do PKB z 37,4 % PKB w 2003 r. do 34,7 % PKB w 2007 r.

Deficyt w 2007 r. osiągnął poziom poniżej oficjalnej wartości docelowej deficytu, którą w zaktualizowanym programie konwergencji z grudnia 2006 r. wyznaczono na poziomie 2,9 % PKB. Wynik lepszy od zakładanego był skutkiem przede wszystkim wyższego niż przewidywano wzrostu PKB i wzrostu zatrudnienia, niższego od przewidzianego w budżecie współfinansowania związanego z funduszami UE, a także większego od spodziewanego gromadzenia zapasów papierosów w końcu 2007 r., spowodowanego podwyżką akcyzy na wyroby tytoniowe w styczniu 2008 r., czego skutkiem były dodatkowe dochody w wysokości ½ % PKB w porównaniu z przewidywanym w programie ¼ % PKB.

Niemniej cykliczne ożywienie i dywidendy z wzrostu, będące rezultatem reform strukturalnych, nie zostały w pełni wykorzystane do konsolidacji fiskalnej. W efekcie deficyt strukturalny (tj. saldo dostosowane cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych) zwiększył się z poziomu około 1½ % PKB w 2003 r. do około 3 % PKB w 2006 r., by następnie spaść do poziomu około 2½ % PKB w 2007 r. Utworzenie drugiego kapitałowego filara emerytalnego w 2005 r. przyczyniło się jednak do pogorszenia salda strukturalnego¹¹.

¹¹ Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 w decyzji dotyczącej uchylecia decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy wziąć pod uwagę koszt netto reformy emerytalnej wprowadzającej system oparty na wielu filarach, w tym obowiązkowy filar kapitałowy, jeżeli deficyt zmniejszył się w znaczący i trwały sposób, osiągając poziom zbliżony do wartości odniesienia. Ponieważ w 2007 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych był poniżej wartości odniesienia wynoszącej 3 %, nie ma konieczności rozważenia zastosowania tego artykułu.

3. PRZEWIDYWANY DEFICYT NA ROK 2008 I LATA PÓŹNIEJSZE

Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2008 r. należy się spodziewać, że deficyt zasadniczy zmniejszy się do poziomu 2,0 % PKB w 2008 r., by wzrosnąć do 2,3 % PKB w roku 2009 (przy standardowym założeniu utrzymania dotychczasowej polityki), przy znacznie zwalniającym, aczkolwiek wciąż dynamicznym wzroście PKB oraz malejącym wzroście zatrudnienia. Zapisane w budżecie na 2008 r. środki mające na celu zwiększenie dochodów, obejmujące poszerzenie bazy podatkowej w przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych i prawnych oraz podwyższenie maksymalnego pułapu dla ubezpieczeń społecznych, mają przynieść dodatkowy dochód w wysokości ¼ % PKB w 2008 r. Spadek dochodów spowodowany gromadzeniem zapasów papierosów w 2007 r. prawdopodobnie zostanie w dużej mierze zrekomensowany ponownym ich gromadzeniem w związku z kolejną, niższą, podwyżką akcyzy zaplanowaną na koniec 2008 r. Ponadto czasowe otwarcie drugiego filara emerytalnego w pierwszej połowie 2008 r., pozwalające wszystkim obecnym uczestnikom tego systemu podjąć decyzję o rezygnacji, a nowym o przystąpieniu, powinno przyczynić jednorazowego dochodu w wysokości około 0,1 % PKB, jako że oszczędności zgromadzone w ramach drugiego filara w poprzednich latach zostaną przeniesione do filara repartycyjnego, w przypadku gdy uczestnicy zdecydują o rezygnacji. Po stronie wydatków w dalszym ciągu będą znacząco rosły dopłaty rolne. Zasadniczym powodem przewidywanego w wiosennej prognozie pogorszenia w 2009 r. jest prawdopodobny spadek dochodów o około ½ % PKB w związku ze wspomnianym powyżej spodziewanym dalszym znaczącym gromadzeniem zapasów papierosów w 2008 r.

Prognoza na 2008 r. jest zgodna z ostatnią oficjalną wartością docelową na poziomie 2 % PKB (cel ten wytyczył minister finansów w lutym 2008 r. w reakcji na opinię Rady z lutego 2008 r. w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji z listopada 2007 r.), natomiast prognoza na 2009 r. zakłada znacząco wyższą wartość niż najnowsza krajowa wartość docelowa ustanowiona na poziomie 1,7 % PKB (cel wytyczony w kwietniu 2008 r. we wstępnym projekcie nowego budżetu), w odniesieniu do której na razie nie określono wyraźnie odpowiednich środków.

Przewiduje się, że deficyt strukturalny zwiększy się z poziomu 2½ % do 2¾ % PKB między 2007 r. i 2008 r., co jest niezgodne z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu, który stanowi, że dla strefy euro i dla państw członkowskich grupy ERM II roczna poprawa salda strukturalnego powinna wynieść 0,5 % PKB, rozumiana jako wartość odniesienia, oraz że poprawa powinna być większa w okresach dobrej koniunktury gospodarczej. W 2009 r., przy standardowym założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki, deficyt strukturalny ma w świetle przewidywań dalej się zwiększyć do poziomu 3 % PKB, przede wszystkim w związku ze spadkiem dochodów powiązanych z gromadzeniem zapasów papierosów.

Stosownie do opinii Rady¹² z lutego 2008 r. w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji z listopada 2007 r. nakreślony w programie kurs polityki budżetowej wydaje się niewystarczający, aby do końca okresu objętego programem (2010 r.) zapewnić realizację przewidzianego w programie średniookresowego celu budżetowego wytyczonego dla Słowacji w postaci deficytu strukturalnego w wysokości nieco poniżej 1% PKB. Ponadto Rada stwierdziła, że przewidywana zmiana salda strukturalnego w 2008 r. jest niezgodna z paktem i powinna być ambitniejsza.

¹² Dz.U. C 49 z 22.2.2008, s. 44.

4. KSZTAŁTOWANIE SIĘ DŁUGU I PROGNOZY

Wskaźnik zadłużenia zmniejszał się stopniowo z 42,4 % PKB w 2003 r. do 29,4 % PKB w 2007 r., tj. znacznie poniżej wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB, przede wszystkim dzięki dochodom z prywatyzacji. Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2008 r. należy się spodziewać, że dług publiczny brutto pozostanie w dużej mierze na niezmiennym poziomie w okresie objętym prognozą (przy założeniu kontynuacji obecnej polityki).

5. WNIOSKI

Z danych dostępnych w maju 2004 r. wynikało, że deficyt w 2003 r. wyniósł 3,6 % PKB oraz że należy spodziewać się pozostawania deficytu na poziomie powyżej wartości odniesienia w kolejnych latach. Zgodnie z najnowszymi danymi deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostawał na poziomie poniżej 3 % PKB w latach 2003-2005, by następnie w 2006 r. wzrosnąć do 3,6 % PKB, głównie z powodu znaczącego wzrostu spożycia zbiorowego. Deficyt zasadniczy zmniejszył się do poziomu 2,2 % PKB w 2007 r. Deficyt strukturalny, tj. saldo dostosowywane cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych, zwiększył się w 2006 r. o około 2 % PKB, by ponownie się zmniejszyć o około ½ % w 2007 r. Według prognozy służb Komisji z wiosny 2008 r. deficyt zasadniczy zmniejszy się do 2,0 % PKB w 2008 r. oraz, przy założeniu kontynuacji obecnej polityki, wzrośnie do 2,3 % w 2009 r. Świadczy to o tym, że deficyt zmniejszono do poziomu poniżej 3 % PKB w sposób wiarygodny i trwały.

Dług sektora instytucji rządowych i samorządowych brutto zmniejszył się z 42,4 % PKB w 2003 r. do 29,4 % w roku 2007, tj. utrzymuje się znacznie poniżej wartości odniesienia w wysokości 60 % PKB. Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2008 r. należy się spodziewać, że wskaźnik zadłużenia pozostanie w dużej mierze na tym samym poziomie w okresie objętym prognozą (przy założeniu kontynuacji obecnej polityki).

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt na Słowacji został skorygowany. W związku z tym Komisja zaleca Radzie uchylenie decyzji dotyczącej istnienia nadmiernego deficytu na Słowacji.

Tabela 2: Rozwój sytuacji budżetowej w latach 2003-2009

	2003	2004	2005	2006	2007	2008		2009		
						KOM	PK ⁽²⁾	KOM ⁽³⁾	PK ⁽²⁾	
<i>% PKB, o ile nie zaznaczono inaczej</i>										
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych	-2.7	-2.4	-2.8	-3.6	-2.2	-2.0	-2.3 (-2.0)	-2.3	-1.8 (-1.7)	
- Dochody ogółem	37.4	35.4	35.3	33.5	34.7	34.3	33.0	33.8	31.8	
- Wydatki ogółem	40.2	37.8	38.1	37.2	36.9	36.3	35.3	36.1	33.7	
<i>z czego:</i>										
<i>– wydatki z tytułu odsetek</i>	2.5	2.2	1.7	1.5	1.4	1.4	1.4	1.4	1.5	
<i>– nakłady brutto na środki trwałe</i>	2.6	2.4		2.1	2.2	1.9	1.8	1.9	1.4	
Koszty reformy emerytalnej	0.0	0.0	0.8	1.2	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	
Gromadzenie zapasów papierosów (skutek netto)	0.1	-0.1	0.3	-0.3	0.5	-0.1	n.d.	-0.4	n.d.	
Saldo pierwotne	-0.2	-0.2	-1.1	-2.2	-0.8	-0.6	-0.9	-1.0	-0.3	
Środki jednorazowe i tymczasowe	-0.4	0.0	-0.9	0.0	-0.1	0.1	0.1	0.0	0.0	
Saldo strukturalne⁽¹⁾	-1.4	-1.4	-1.0	-3.1	-2.6	-2.8	-3.1	-3.1	-2.4	
Strukturalne saldo pierwotne ⁽¹⁾	1.1	0.8	0.8	-1.7	-1.2	-1.5	-1.7	-1.7	-0.9	
Dług publiczny brutto	42.4	41.4	34.2	30.4	29.4	29.2	30.8	29.7	30.5	
<i>Pm</i> <i>wzrost realnego PKB (%)</i>	4.8	5.2	6.6	8.5	10.4	7.0	6.8	6.2	5.8	
<i>Pm</i> <i>luka produktowa</i>	-3.2	-3.4	-3.2	-1.6	1.9	2.7	2.3	2.5	2.1	

⁽¹⁾ Saldo (pierwotne) dostosowane cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i tymczasowych.

⁽²⁾ Wynikające z programu salda dostosowane cyklicznie i salda strukturalne oraz luki produktowe zostały obliczone przez służby Komisji na podstawie informacji przedstawionych w programie.

⁽³⁾ Przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki.

Źródła: Prognoza służb Komisji z wiosny 2008 r. (COM) i zaktualizowany program konwergencji z listopada 2007 r. (PK) (w nawiasach podano najnowsze krajowe wartości docelowe ustalone w lutym i kwietniu 2008 r.)

Zalecenie

DECYZJA RADY

uchylająca decyzję 2005/182/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Słowacji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2005/182/WE¹³, przyjętą na zalecenie Komisji zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu, stwierdzono istnienie nadmiernego deficytu na Słowacji. Rada odnotowała, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2003 r. osiągnął poziom 3,6 % PKB, a więc przekroczył wynoszącą 3% PKB wartość odniesienia ustanowioną w Traktacie.
- (2) W dniu 5 lipca 2004 r., zgodnie z art. 104 ust. 7 Traktatu oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (PND)¹⁴, na podstawie zalecenia Komisji Rada skierowała do Słowacji zalecenie zlikwidowania nadmiernego deficytu najpóźniej do końca 2007 r. Zalecenie to podano do publicznej wiadomości.
- (3) Zgodnie z art. 104 ust. 12 Traktatu decyzja Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu powinna zostać uchylona, jeżeli w ocenie Rady nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim został skorygowany.
- (4) Zgodnie z Protokołem w sprawie procedury nadmiernego deficytu załączonym do Traktatu Komisja dostarcza danych służących do zastosowania procedury. W ramach stosowania tego protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie do dnia 1 kwietnia oraz do dnia 1 października, zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską¹⁵.

¹³ Dz.U. L 62 z 9.3.2005, s. 16.

¹⁴ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1056/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 5).

¹⁵ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2103/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, s. 1).

(5) Na podstawie danych dostarczonych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 8g ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3605/93, po otrzymaniu powiadomienia od Słowacji przed dniem 1 kwietnia 2008 r. oraz w oparciu o prognozę służb Komisji z wiosny 2008 r., uzasadnione są następujące wnioski:

- W związku z korektą danych dokonaną po wydaniu w 2004 r. przez Radę decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostawał w latach 2003-2005 na poziomie poniżej 3 % PKB. W 2006 r. deficyt ten wzrósł do 3,6 % PKB, by następnie zmniejszyć się do 2,2 % PKB w 2007 r., tj. poniżej wartości odniesienia dla deficytu wynoszącej 3 % PKB. Dla porównania w zaktualizowanej wersji programu konwergencji z grudnia 2006 r. przyjęto wartość docelową wynoszącą 2,9 % PKB
- Pozytywny wpływ na konsolidację fiskalną miały dynamiczny wzrost PKB oraz zatrudnienia i dochodów, co przyczyniło się do zmniejszenia się stosunku wydatków do PKB szybszego niż stosunku dochodów do PKB. Zmniejszenie stosunku wydatków do PKB było również spowodowane ograniczeniem wydatków oraz ich reformami, w tym np. znaczącym ograniczeniem świadczeń społecznych. Niemniej cykliczne ożywienie i dywidendy z wzrostu, będące rezultatem reform strukturalnych, nie zostały w pełni wykorzystane do konsolidacji fiskalnej. W efekcie deficyt strukturalny (tj. saldo dostosowane cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych) zwiększył się z poziomu około 1½ % PKB w 2003 r. do około 3 % PKB w 2006 r., by następnie spaść do poziomu około 2½ % PKB w 2007 r. Pogorszenie salda strukturalnego można jednak częściowo przypisać wprowadzeniu drugiego kapitałowego filara emerytalnego w 2005 r., przy czym szacuje się, że przesunięcia do tego filara wzrosły z 0,8 % PKB w 2005 r. do 1,2 % i 1,3 % PKB odpowiednio w 2006 i 2007 r. Dodatkowo podwyżki podatków od papierosów poprzedzone znacznym gromadzeniem zapasów papierosów na różnych poziomach sieci dystrybucji spowodowały znaczące przesunięcia w dochodach podatkowych wynikające z dodatkowych dochodów podatkowych w latach 2003, 2005 i 2007, po których nastąpiły odpowiednie spadki dochodów w następnych latach.
- Na rok 2008 prognoza służb Komisji z wiosny 2008 r. przewiduje dalsze obniżenie deficytu zasadniczego do poziomu 2,0 % PKB, z uwagi przede wszystkim na perspektywę kontynuacji znacznego wzrostu gospodarczego i z uwagi na środki mające na celu zwiększenie dochodów, obejmujące poszerzenie bazy podatkowej w przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych i prawnych oraz podwyższenie maksymalnego pułapu dotyczącego ubezpieczeń społecznych. Jest to zgodne z oficjalną wartością docelową deficytu wynoszącą 2,0 % PKB, ustaloną w lutym 2008 r. Na rok 2009 wspomniana prognoza przewiduje, przy założeniu kontynuacji obecnej polityki, wzrost deficytu do 2,3 % PKB. Świadczy to o tym, że deficyt zmniejszono do poziomu poniżej 3 % PKB w sposób wiarygodny i trwały. Zgodnie z przewidywaniami saldo strukturalne ma ulec pogorszeniu o około ¼ punktu procentowego PKB w 2008 r. i, przy założeniu kontynuacji obecnej polityki, o około ¼ punktu procentowego w 2009 r. Należy to postrzegać w kontekście konieczności dokonania postępów w realizacji średnioterminowego

celu budżetowego, jakim w przypadku Słowacji jest deficyt strukturalny na poziomie nieco poniżej 1 % PKB.

- Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje znacznie poniżej wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB. Obniżyło się ono z 42,4 % PKB w 2003 r. do 29,4 % w 2007 r. Zgodnie z prognozą z wiosny 2008 r. należy się spodziewać, że wskaźnik zadłużenia pozostanie w dużej mierze na niezmiennym poziomie w okresie objętym prognozą (przy założeniu kontynuacji obecnej polityki).

(6) W ocenie Rady Słowacja skorygowała nadmierny deficyt, należy zatem uchylć decyzję 2005/182/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt na Słowacji został skorygowany.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję 2005/182/WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli dnia

*W imieniu Rady
Przewodniczący*